

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-15C/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520202137
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2520202137.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., o zaplatenie 3.798,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 17,90% ročne zo sumy 3.798,16 eura od 22.08.2014 do zaplatenia, najviac do výšky 3.574,88 eura, a to do 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba v časti úroku z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 96 %.

IV. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 22.08.2014, doručenu súdu dňa 26.08.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.798,16 eura, úroky 273,03 eura, sankčné poplatky 3,24 eura, poplatky za upomienky 60,- eur, úrok vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny (3.798,16 eura) od 22.08.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny (3.798,16 eura) a z nezaplatených úrokov (273,03 eura) od 22.08.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 01.02.2013 uzatvorili Úverovú zmluvu č. 30475, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,- eur na účet žalovaného. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 25.01.2023. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 28.07.2014 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 19.08.2014. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu uhradená. Ku dňu podania žaloby predstavuje pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumu 4.134,43 eura, ktorá je tvorená nezaplatenou istinou 3.798,16 eura, úrokmi 273,03 eura, sankčnými poplatkami 3,24 eura a poplatkami za upomienky 60,- eur. Istina poskytnutého úveru a nezaplatené úroky sú od 20.08.2014 sankcionované sankčnou províziou vo výške 5% ročne. Úroky vo výške 273,03 eura predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy a sankčná provízia predstavuje dohodnutý úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

3. Žalobca ako dôkazy predložil Výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 28.07.2014, Výpis z hlavnej knihy Prima banky k 20.08.2014, Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2013, Výpis z

účtu, Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 15.12.2012, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 20.05.2014, Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 30.05.2014, návrh zákona z roku 2013, uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, Prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

5. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej v poradí prvým rozsudkom č.k. 4C/26/2015-75 zo dňa 17.10.2018, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.071,19 eura a 5,0%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 3.798,16 eura od 22.08.2014 až do zaplattenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), žalobu v časti o zaplattenie sumy 3,24 eura, v časti o zaplattenie sumy 60,- eur, v časti o zaplattenie 17,9%-ného ročného úroku zo sumy 3.798,16 eura od 22.08.2014 až do zaplattenia a v časti o zaplattenie 5,0%-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 273,03 eura od 22.08.2014 až do zaplattenia zamietol (výrok II.) a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,50% (výrok III.).

6. Proti vyššie uvedenému rozsudku v jeho zamietajúcej časti (v rozsahu zmluvného úroku po zosplatnení a úroku z omeškania zo zmluvného úroku vyčísleného ku dňu zosplatnenia) podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 24Co/90/2019-125 zo dňa 04.09.2019, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II. v napadnutej časti o zaplattenie úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 3.798,16 eura od 22.08.2014 do zaplattenia a o zaplattenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 273,03 eura od 22.08.2014 do zaplattenia a v napadnutom výroku III. o nároku na náhradu trov konania potvrdil (výrok I.) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (výrok II.).

7. Proti vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu (v rozsahu zmluvného úroku po zosplatnení) podal žalobca dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením č.k. 9Cdo/24/2020-185 zo dňa 29.09.2020, ktorým rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti uplatnených zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Na výzvu súdu žalobca podaním doručeným súdu dňa 03.08.2023 vyčíslil výšku úroku z istiny, akú by pri riadnom splácaní dlžník zaplatil ako cenu peňazí nasledovne: 72,23 eura (výška splátky) x 120 (počet splátok) - 4.000,- eur (istina) - 273,03 eura (vyčíslený úrok priznaný prvým rozsudkom) - 819,69 eura (úhrady uskutočnené žalovaným na úrok) = 3.574,88 eura. Žalobca v prílohe priložil Prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia, z ktorého je zrejmé, akú sumu uhradil žalovaný na úrok, t.j. 819,69 eura. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nebola zo strany žalovaného uskutočnená žiadna úhrada na úrok.

9. Podľa § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany. (2)

10. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškание v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v

jeho neprítomnosti (č.l. 221) a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (č.l. 219 a 228), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

13. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 01.02.2013 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 4.000,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 17,9%, RPMN vo výške 20,67% a priemernou RPMN vo výške 19,37%. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 120 mesačných anuitných splátkach vo výške 72,23 eura, splatných k 25. dňu v mesiaci. Poplatok za správu úverového účtu bol dojednaný vo výške 1,99 eura mesačne. Prvá splátka bola splatná dňa 25.02.2013 a posledná dňa 25.01.2023. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, bola uvedená vo výške 8.906,40 eura. Žalovaný porušil svoju povinnosť podľa zmluvy platiť splátky riadne a včas, preto žalobca listom zo dňa 28.07.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 19.08.2014.

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 503 ods. 1 až 3 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (1) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. (2) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. (3)

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Predmetom konania v tomto štádiu zostal výlučne uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 17,90% ročne zo sumy 3.798,16 eura od 22.08.2014 do zaplatenia, keď v časti ostatných jeho nárokov už bolo právoplatne rozhodnuté.

26. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, pričom z dôvodu omeškania so splácaním úveru žalobca úver predčasne zosplatnil ku dňu 19.08.2014.

27. Vzhľadom na skoršie právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci je dané a nepochybné, že žalobca má nárok na úrok z úveru, a teda úver nie je bezúročný a bez poplatkov. Posúdiť však bolo potrebné nárok žalobcu na úrok z úveru prevyšujúci celkovú sumu 3.574,88 eura, keďže žalobca požadoval úrok do zaplatenia, bez obmedzenia jeho maximálnej výšky.

28. Súd mal za to, že kumulácia dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania je možná do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník na dohodnutých úrokoch zaplatil. Aj po predčasnom zosplatnení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký ako v čase jeho dojednania, t.j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Na druhej strane, dojednanie, podľa ktorého veriteľovi patria v prípade omeškania dlžníka úroky až do skutočného vrátenia istiny úveru, by bolo dlžníka spotrebiteľa nevýhodné, a preto v zmysle § 54 ods. 1 OZ neplatné.

29. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, avšak zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník neupravuje moment trvania záväzku platiť úrok v prípade omeškania dlžníka s platením úveru. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná,

veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020). V citovanom uznesení dovolací súd uzavrel, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“.

30. V zmysle vyššie uvedeného a s poukazom na správny výpočet žalobcu: 72,23 eura (výška splátky) x 120 (počet splátok) - 4.000,- eur (istina) - 273,03 eura (vyčíslený úrok priznaný prvým rozsudkom) - 819,69 eura (úhrady uskutočnené žalovaným na úrok), má žalobca nárok na úrok z úveru vo výške 17,90% ročne zo sumy istiny 3.798,16 eura od 22.08.2014 do zaplatenia, najviac však do výšky 3.574,88 eura, ktorá suma je zostatkom riadnych úrokov, ktoré by žalobcovi patrili, ak by žalovaný neporušil zmluvné podmienky a úver by splácal riadne a včas, s prihliadnutím na plnenia žalovaného na úrok a s prihliadnutím na vyčíslený úrok priznaný prvým rozsudkom.

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie úroku vo výške 17,90% ročne zo sumy 3.798,16 eura od 22.08.2014 do zaplatenia, najviac do výšky 3.574,88 eura, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel a vo zvyšku (úrok prevyšujúci maximálnu sumu) žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. rozsudku zamietol.

32. K podaniu žalobcu doručenému súdu dňa 03.08.2023 súd uvádza, že ho nebolo možné považovať za späťvzatie žaloby v časti úroku prevyšujúceho sumu 3.574,88 eura, keďže hoci žalobca v závere uvádza, že navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 3.574,88 eura, neuvádza jednoznačne, že v prevyšujúcej časti berie žalobu späť, keď zároveň v podaní doručenom súdu dňa 07.08.2023 žalobca uvádza, že navrhuje rozhodnúť v zmysle podanej žaloby a vyjadrení, pričom žiadne späťvzatie žaloby neuvádza. Vzhľadom na uvedené súd konanie v časti úroku prevyšujúceho maximálnu sumu nezastavil, ale v tejto časti žalobu zamietol. Súd dodáva, že uvedené nemalo žiaden vplyv na úspech žalobcu v konaní, keďže aj v prípade späťvzatia žaloby v tejto časti by išlo o neúspech žalobcu.

33. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

34. Vzhľadom na výšku dlhu, ku ktorého zaplateniu zaviazal súd žalovaného, určil súd žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 CSP na plnenie primerane dlhšiu lehotu 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

35. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

37. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

39. Podľa § 396 ods. 1 a 3 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. (1) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. (3)

40. Podľa § 453 ods. 1 a 3 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie. (1) Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania. (3)

41. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

42. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola z uplatnenej celkovej sumy 4.134,43 eura (3.798,16 + 273,03 + 3,24 + 60) priznaná suma 4.071,19 eura (3.798,16 + 273,03), z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 98 % a hrubý úspech žalovaného 2 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 96 % (98 - 2). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 96 % trov prvoinštančného konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Pri zamietnutí žaloby v časti úroku súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, pretože príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd pritom podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol súd podľa ustanovení § 396 ods. 3 CSP a § 453 ods. 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 CSP, keď žalobca bol v dovolacom konaní a analogicky aj v odvolacom konaní plne úspešný. V súvislosti s nárokom na náhradu trov odvolacieho konania súd poukazuje na to, že bez odvolacieho konania by žalobca nemohol byť úspešný ani v dovolacom konaní, pričom oboma konaniami dosiahol, že súd sa musel jeho nárokom na úrok po zosplatení zaoberať znovu. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi vo výroku IV. rozsudku priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania a dovolacieho konania v rozsahu 100%.

44. Súd dodáva, že v konaní neboli tvrdené a súd sám nezistil dôvody pre uplatnenie § 257 CSP. O výške náhrady trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).